

fentlig støtte, med henblik på at opfylde sin pligt til at anvise flygtningen en permanent bolig, jf. integrationslovens § 12, stk. 1, idet aftaler om udlejning af sådanne boliger ikke kan anses for at være tidsbegrænsede.

I særlige tilfælde, f.eks. hvor almene ungdomsboliger på grund af længerevarende udlejningsvanskeligheder lejes ud som almene familie- eller ældreboliger, vil udlejningen dog ske uden tidsbegrænsning. En kommunalbestyrelse, der har anvisningsret til en sådan bolig, vil i disse situationer således kunne anvise en ungdomsbolig som permanent bolig.

Det bemærkes, at der ikke er noget til hinder for, at flygtningen selv vælger at bo på et kollegium, indtil kommunalbestyrelsen tilbyder en permanent bolig, eller at flygtningen i stedet for den tilbudte permanente bolig vælger at bo på et kollegium.

Det bemærkes endvidere, at integrationslovens regler om boligplacering ikke forhindrer kommunalbestyrelsen i at bruge ledige kollegieboliger/værelser som midlertidige opholdssteder efter integrationslovens § 12, stk. 5, indtil det er muligt at anvise en permanent bolig.

Integrationsministeriet vil i en kommende vejledning blandt andet orientere kommunerne nærmere om integrationslovens regler om boligplacering.

Spm. nr. S 4366

Til justitsministeren (18/8 03) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Er ministeren enig i, at der i sager vedrørende opkrævning af gebyrer i forbindelse med vielse af udenlandske par i Danmark er tale om indtægtsdækket virksomhed, som kommunerne selv administrerer?«

Begrundelse

En borgmester i Sønderjylland oplyser, at kommunerne ikke kan få lov til at sætte gebyret op for vielse af udenlandske par. Gebyret er i dag på 500 kroner og har været på samme niveau i mere end 10 år. Ifølge borgmesteren står dette gebyr slet ikke mål med omkostningerne til administration, kopiering, tjekke papirer, betale vidner m.v. Borgmesteren har fået oplyst, at ge-

byret ikke kan sættes op på grund af skattestoppet. Men da der er tale om et forsøg fra kommunernes side på at sikre sig mod unødige omkostninger ved den service, der leveres ved en vielse, er det uklart, hvorledes dette skulle have forbindelse til skattestoppet.

Svar (29/8 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det følger af ægteskabslovens § 13, stk. 3, at der ved indgivelse af en anmodning om prøvelse af ægteskabsbetingelserne skal betales 500 kr., hvis ingen af parterne har bopæl her i landet. Det fremgår af lovens forarbejder, at der er tale om brugerbetaling for den offentlige ydelse, det er at få prøvet ægteskabsbetingelserne.

En ændring af beløbets størrelse forudsætter således en lovændring.

På foranledning af en henvendelse fra borgmester i Ribe Kommune Preben Rudiengaard overvejer en arbejdsgruppe under Justitsministeriet, der skal komme med forslag til regelforenkling på det familieretlige område, om betalingen for prøvelse af ægteskabsbetingelserne for udenlandske par bør forhøjes.

Justitsministeret har anmodet Kommunernes Landsforening om at oplyse, om beløbet på 500 kr. kan antages at dække de faktiske omkostninger ved prøvelse af ægteskabsbetingelserne. Hvis dette ikke er tilfældet, har Justitsministeret anmodet om at få en udtalelse om størrelsen af de gennemsnitlige omkostninger ved denne prøvelse.

Når svaret fra Kommunernes Landsforening foreligger, vil det indgå i regelforenklingsarbejdsgruppens overvejelser om forhøjelse af beløbet. Arbejdsgruppen forventer at afslutte sit arbejde i løbet af kort tid.

Spm. nr. S 4367

Til justitsministeren (18/8 03) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Kan ministeren begrunde, hvorfor kommunerne har fået afslag på at regulere disse gebyrer i forhold til omkostningsniveauet af en sådan vielse med henvisning til skattestoppet, som vel ikke omfatter kommunal indtægtsdækket virk-